

عنوان مقاله:

بررسی تطبیقی جلوه های وطن دوستی در شعر سید اشرف الدین گیلانی و محمدالعید

محل انتشار:

نخستین همایش ادبیات مقاومت با محوریت شهدای دانشجو استان خراسان شمالی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسنده:

فاطمه محمودی - دانشجو دکتری زبان و ادبیات عربی دانشگاه کاشان

خلاصه مقاله:

مقاومت و پایداری در برابر ظلم و ستم به وجود می آید و متعلق به کشور خاصی نمی باشد. دعوت به مقاومت، امید به آینده، بیدار کردن مردم از خواب غفلت و وطن دوستی از جلوه های ادبیات پایداری است. سید اشرف الدین گیلانی و محمد العید شاعران ایرانی و الجزایری بوده که مردم را دعوت به پایداری کرده اند. این پژوهش با روش توصیفی-تحلیلی به بررسی جلوه های وطن دوستی در اشعار دو شاعر با روش آمریکایی در ادبیات تطبیقی می پردازد. افتخار به وطن، دعوت به مبارزه، دعای برای وطن و... از جلوه های وطن دوستی در اشعار دو شاعر می باشد. در این میان محمد العید خوشبینانه تر از سید اشرف الدین گیلانی است و نور امید در دلش هیچ گاه به سمتی خاموشی نمیگراید. استشهاد به آیات قرآن کریم در اشعار محمد العید بیشتر از سید اشرف الدین گیلانی است. از آنجایی که مخاطب هر دو شاعر تمام مردم کشورشان هستند الفاظ عامیانه و ساده و تهی از هر نوع پیچیدگی میباشد.

کلمات کلیدی:

مقاومت، وطن دوستی، سید اشرف الدین گیلانی، محمد العید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/747078>

